

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu;
- lemt pēc būtības un atcelt Regulu 397/2004 ⁽¹⁾ vai nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā pēc būtības lemtu par prasību atcelt tiesību aktu; un
- piespriest Padomei atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza šādus argumentus:

- Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, lemjot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai vairs nav intereses saistībā ar otro un trešo pamatu. Lemjot, vai apelācijas sūdzības iesniedzējai ir turpmāka interese lietā, Tiesai ir jāņem vērā visi tās rīcībā esošie pierādījumi un informācija un jāaplūko kopējais konteksts. Kļūdas, kuras Padome ir pieļāvusi dempinga starpības aprēķinos, ir metodoloģiskas un var atkārtoties nākotnē.
- Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā – pienācīgi neizvērtējot (un dažos gadījumos vispār neizvērtējot) apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus – nolēma, ka ES nozares ražošanas pārvirzīšana uz ES gultasveļas tirgus augstvērtīgo preču segmentu un pieaugošie gultasveļas ES importa apjomi no Turcijā esošiem ražotājiem, kuri ir saistīti ar ES ražošanas nozari, nav izbeiguši cēloņsakarību starp apgalvoto dempingu un apgalvotajiem būtiskajiem zaudējumiem ES ražošanas nozarei. Turklāt Vispārējās tiesas secinājumi balstās uz Regulā 397/2004 izklāstīto faktu sagrozišanu un faktu kļūdainu juridisko kvalifikāciju.

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 2. marta Regula (EK) Nr. 397/2004, ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu attiecībā uz Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultas veļas importu (OV 2004, L 66, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. februārī iesniedza Curtea de Apel Pitești (Rumānija) – SC Cali Esprou SRL/Administrația Fondului pentru Mediu

(Lieta C-104/17)

(2017/C 168/29)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Pitești

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: SC Cali Esprou SRL

Atbildētāja apelācijas instancē: Administrația Fondului pentru Mediu

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīvas 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu ⁽¹⁾ 15. pantu var interpretēt tādējādi, ka tas liedz Eiropas Savienības dalībvalstī pieņemt tiesību normu, ar kuru tiek ieviests maksājums uzņēmējam, kurš laiž valsts tirgū iepakotu preci un iepakojumus, bet neveic nekādas koriģējošas darbības ar preci vai iepakojumiem un tādā pašā formā pārdod tās uzņēmējam, kurš savukārt tās pārdod galapatērētājam, – maksājums, kura apjoms ir noteikts par kilogramu (kg), pamatojoties uz starpību starp, pirmkārt, izlietotā iepakojuma daudzumiem, kuri atbilst obligātajam mērķim – proti, kas ir jāreģenerē vai jāsadēdzina sadedzināšanas iekārtās, iegūstot enerģiju, un jāreģenerē, veicot pārstrādi, un, otrkārt, tiem izlietotā iepakojuma daudzumiem, kas faktiski reģenerēti vai sadedzināti sadedzināšanas iekārtās, iegūstot enerģiju, un reģenerēti, veicot pārstrādi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīva 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV 1994, L 365, 10. lpp.).